

KADIN VE AİLE SERİSİ

DR. İYAD KUNAYBI

Bu videolar, içinde Kulliyetu Neva grubunun da olduğu Türk-Arap bir proje ekibi tarafından çevrilmektedir.

"Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiç bir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılamaz."

Dr.İyad Kunaybi Çeviri Projesi Türk Ekibiyle İletişim İçin: kulliyetuneva@gmail.com

10. BÖLÜM: "BEN ÖZGÜRÜM!"

(11 Şubat 2021)

- ❖ Videoyu Farklı Dil Seçenekleri ile İzlemek İçin İyad Kunaybi Youtube Kanalı Linki:
<https://youtu.be/BcZxlqhp2Iw>
- ❖ Videoyu Sadece Türkçe Alt Yazı ile İzlemek ve İndirmek İçin:
<https://youtu.be/jUBdHd7mJxI>

Videoları metne aktaran: Havva DUMAN - 9 Nisan 2021

[Bir tiyatro sahnesi]

- Evet, o benim kocamdır Ama bu beni kontrol etme hakkı olduğu anlamına gelmez. Bana nereye gittiğimi, nereden geldiğimi sormaya hakkı yok. Ben özgür bir insanım. Evimden çıkarken eşimden izin mi alacağım? Ben mi izin alacağım? Ben ergen miyim ki sanki velim gibi ondan izin isteyeceğim?

Kocam olması beni satın aldığı anlamına gelmez. Ben onun kölesi değilim! [Müdürün ofisi] Müdür:

- Neden geç kaldınız?

Kadın:

- Efendim, üzgünüm, bir mazeretim vardı.

Müdür:

- Bir daha geç kalmayın. İşler siz yokken aksadı.

Kadın: - Tamam efendim.

Müdür:

- Yarın sabah saat 8'de ofiste hazır olun.

Kadın:

- Peki efendim.

[Ofisinde] Kadın:

- Müdürün üslubu çok inciticiydi. Ama belki de haklıdır. İş için düşünüldüğünde gerginliği anlaşılabilir. Zoruma gitse bile katlanmalıyım. Bu benim işim. Başarı ve bağımsızlığımın kaynağı. Kimseye muhtaç olmak istemiyorum. Kimseye muhtaç olmak istemiyorum...

Bu bayanı, kocanın kavvamlığını (yöneticiliğini) ve “müdahalesini” reddederken diğer tarafta müdürün müdahalesini anlayışla karşılamaya ve emirlerine saygı duymaya sevk eden nedir?

Müdür “Çalışma saatlerinde ne yaptınız?” diye sorduğunda bayanın bu soruyu geniş gönüllülükle karşılamasını sağlayan nedir?

Saygıyla önünde durarak: “İzin verirseniz şu saatte dönmek üzere çıkabilir miyim?” diye ona izin aldırarak, aynı durumda kocasından izin istemeyi ise aşağılayıcı bulduran nedir?

Çalışan kadınlara ne giyip giymeyeceklerini dikte eden yöneticiler ve kurumlar hakkında konuşmayacağız. Kadının, işin yararına olanı anlamaya çalışmasını ve özellikle de başka bir iş fırsatı yoksa müdürün gerginliğine katlanmasını sağlayan şey nedir?

Kocasını kızdığına harekete geçip, meydan okurken, ayrılma talebinde bulunup, sonra da hesabından "Celebrating divorce" Yani: “Boşanmayı kutluyorum” gibi şeyler paylaşırken...

Bu bayanı, tek bir adamın -babası veya kocası- otoritesini reddedip de kendisine yabancı birçok erkeğin otoritesini kabul etmeye sevk eden nedir?

Bu erkekler idari yapıya bağlı olarak sayıca daha az veya çok olabilirler. Yerlerine yenileri gelebilir veya değişebilirler. Pek güvenilemeyecek ya da ahlaki olarak bozuk birisinin onu yönetmeyeceğinden de emin olunamaz.

Özet olarak: Bu bayanı daha hayırlı olanı daha aşağısıyla değiştirmeye sevk eden nedir?

1. Peki, kavvamlığın (yöneticiliğin) anlamı nedir?

2. Bizler -yani erkekler- kavvamlığı yanlış anlıyor olabilir miyiz? Dolayısıyla eşlerimiz bizatihi farz olan şerf hükümleri bazen reddediyor olabilirler mi?

3. Bunun ötesinde, aslen neden kavvamlık diye birşey var? Neden tüm aile kararları ortak alınmıyor? Neden kadının görüşü erkeğin görüşüyle aynı ağırlıkta değil?

4. Kadınla erkek arasında mutlak eşitlik olması asıl olan değil mi?

5. Kavvamlığın erkeğe ait olması basitçe söylersek sadece biyolojik olarak erkek olduğundan mıdır? Yani onda Y kromozomu kadında da X kromozomu olduğundan mı?

6. Peki, ya koca, hanımına para harcamayı ve ona bakmayı reddederse, kavvamlığı (yöneticiliği) kalır mı?

7. Eve ve kocasına para harcayan ya kadınsa? Bu durumda kavvamlık hakkının kadına geçmesi gerekmez mi?

8. Ya kadın doktorasını yapmış, kocası ise aslen okumuş yazmış bile değilse bu durumda neden kavvamlık kocaya ait oluyor?

9. Kavvamlık, erkeklerin kadınlara hükmetmesi kapısını açmaz mı?

10. Çiçekler ülkesi Hollanda'ya giden hanım kardeşimizin hikâyesi nedir? Orada ne gördü ve bize ne mesaj gönderdi?

Bütün bu soruları kıymetli dostlar en önemli bölümlerden biri olan bugünkü bölümde cevaplayacağız. Bizi takip edin...

Kadını, daha hayırlı olanı daha aşağı olanla değiştirmeye sevk eden nedir ki kocanın yetki ve yönetimini reddederken müdürün, daha da ötesi belki bir kişinin bile değil, bir grup yabancı adamın otoritesini kabul edebiliyor?

Kavvamlık ve Materyalist Otorite

Meseleyi bir terazide farz etsek; bir kefesinde şerî açıdan kavvamlık (yöneticilik), diğerrinde ise materyalist sistemin otoritesi var. Materyalist sistemin otoritesi kadınlara süslenmişken, kavvamlık olgusu düşmanlarımız tarafından ve birçok Müslüman'ın kötü uygulamaları yüzünden çarpıtılmış. Dolayısıyla bu bayanın tarttığı terazi bozuk ve sağlıksızdır. Adalet değil eşitlik ölçütüne göre ayarlanmış, sonuç şu olmuştur: Materyalist otoritenin kefesi ağırlaştıkça şerî yöneticilik kefesi hafiflemiştir. Materyalizmin kutsallaştırıldığı bir zamanda müdür, kadının velinimetidir, ekonomik güce ulaşma yolunda boyun eğdiği yardımcısıdır.

Bu hususlara Rambo ve Serkaba bölümünde değinmiştik. Müdürün otoritesi, ilahlaşmış, arzularını ilahlaştırmış insanın özgürlüğünü kadına veren materyalist sistemin bir parçasıdır. "İlahlaşmış Kadın" bölümünde anlattığımız gibi. Kavvamlık ise Allah'ın emriyken, ilahlaşmış kadına hafif ve değersiz gelmeye başlamıştır. Bu kadın, kavvamlığı, aile kurumunun da hafife alınmasına bağlı olarak hafife alıyor, karşılığında maddi üretim sağlayan kurumları yüceltiyor. Ailenin uğruna kurulduğu imanî, uhrevî anlam ve değerleri küçümserken mukabilinde maddi değerleri üste çıkarıyor. Bunları söylerken materyalizmin sadece kadınlara değil, bila-

kis topluma ve erkeklere zulmünü de unutmayız. Onun sayesinde birçok erkek, kadını, para kazanmasına göre değerlendirir oldu ve bu durum da kadının kendisine bakışına yansıdı.

Diğer yandan kadınlar nazarında erkeğin kavvamlık ve velayeti kavramları, baba, kardeş veya koca fark etmeden hasara uğradı. Bazen yanlış uygulamalar, bazen de din düşmanlarının bu kavramları çarpıtması sebebiyle birçok kadın nazarında, manevi ve duygusal örneklerden oluşan, yeniden formüle edilecek bir bilinçten yoksun klişeler dizisi oluşmuştur. Ayet ve hadisleri bu klişeler ile yargılamaktadır, ama haberi yoktur. Zulme uğrama kompleksiyle harekete geçmektedir. Gerçekten zulme uğramış da olabilir. Lakin zulme uğradığı hissi tüm erkekleri içine alacak boyuta ulaşmıştır. Hatta neredeyse Allah-u Teâla tarafından da zulme uğradığını düşünecek kadar! Mesela, "Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınlar üzerinde kavvamdır (yöneticidir)." [Kur'an, Nisâ: 34] ayetini işittiğinde şu şekilde duyar: "Erkeklerin, üzerinizde hükümler kurup size baskı uygulama hakkı vardır. Çünkü sizden daha üstündürler ve size harcamada bulunurlar. Dolayısıyla da özgürlük ve haysiyetinizi paralarıyla satın alabilirler, bu harcamalarıyla sizi minnet altında bırakabilirler, tüm bunları da yöneticilik ve velilik sloganları altında yapıyorlar." Tıpkı "paranoya" diye de isimlendirilen, şizofreni hastalarında olduğu gibi. - Kendisine karşı komplo kurulduğundan şüphelenerek dâhilinde yorumlayan bir iç ses duyar. - Ayet aslında Rabbi'nin emrini anlayan, hikmet ve adaletine iman eden kadınlar içindir: "Erkekler kadınlar üzerinde kavvamdır." [Kur'an; Nisâ: 34] Yani, kadınlardan sorumludurlar, işleriyle ilgilenirler. Bu, erkeklere; kadınları koruyup gözetmeleri, onlara harcama yapmaları ve ihtiyaçlarını üstlenmeleri için Allah'ın emridir. Onu aşağılanmaya da, kurtların kapışmasına da maruz bırakmazlar. "Batılı Kadının Özgürleştirilmesi" bölümünde bunlara değinmiştik.

Kavvamlık, kadının erkek üzerindeki hakkıdır

Kavvamlık, şerî sıralamaya göre; ister eşi, ister kız kardeşi, ister kızı veya başkası olsun; erkeğe, konumu itibariyle kadına karşı farz kılınmış vazifedir. Bu vazife, erkeğin vazgeçebileceği bir hak değildir. Aksine zorunludur ve terk ederse günah işlemiş olur. İslami sistemde kadınlar kendilerini koruyup/gözetken, maişetlerini temin eden erkekten yoksun kalmazlar. Kendisinin istemesi dışında durum böyledir. Şayet bu vazifeyi üstlenecek erkek yoksa devlet bu kadının ihtiyaçlarını üzerine alır. Devlet başkanı, velisi olmayan kişinin velisidir.

Hanım kardeşlerim, buna göre kavvamlık, sizin erkekler üzerindeki hakkınızdır. Yani kavvamlık; eşinizin sizi, şerefınızı savunması, gerekirse kendisini feda etmesidir. Şayet haysiyetinize en ufak bir şey dokunursa size yardım etmesidir. Batı âlemindeki ahlaksızlıklarda olduğu gibi yönetici değillerdir.

"Rambo ve Serkaba"lar "ekonomik güç" sloganı altında kadınları bu yöneticiliği reddetmek için kışkırtmışlardır. Bayanların birçoğu tuzağa düştü, "Serkaba"dan borç aldılar, son-

ra da ödemeye güçleri yetmedi. Bunun üzerine devlet işe el attı, İslamî sistemde kadının ihtiyacı olan her şeyi karşılaması gereken devlet, onu zapturapt altına almak veya hor/hakir düşürmek için devreye girdi. Bunu da, onları yavaş yavaş şerî kavvamlığı reddetmeye ikna ettikten sonra yaptı.

Kadın daha hayırlı olanı daha aşağı olanla değiştirdiğinde, evinin yöneticiliği de "Serkaba"nın alıkoyuşu ile takas edilmiş oldu. "Erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur." [Kur'an; Nisâ: 34] Bahsedilen kavvam erkeklerin, aileye liderlik etmeleri gerekir. Bu bir hak olmasının öncesinde bir mesuliyettir. Bu sorumluluğa göre ve üzerlerindeki haklarından dolayı kadınların onlara itaat etmesi zaruridir. Kocasının izni olmadan kadının evinden çık-maması bu itaate bir örnektir. "Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle." [Kur'an; Nisâ:34] Allah-u teâlâ (zamir kullanarak) "Onları, onlara (hanımlara) üstün kılması sebebiyle" dememiştir. Yine, "Erkekleri kadınlara üstün kılması sebebiyle" de dememiştir. Bunun yerine: "Allah'ın bazılarını, bazılarına üstün kılması sebebiyle" demiştir. Yani Allah erkekleri bazı hüküm ve görevlerde üstün kılmışken, kadınları da başka hüküm ve görevlerde üstün kılmıştır. Bu üstün kılmada çok hikmetli noktalar vardır. Kadının yaratılışına hem çocuk yetiştirme vazifesine ehil hâle gelmesi, hem de kocasına sıcak ve sakin bir kucak olabilmesi için duygular, fiziksel ve zihinsel yetenekler yerleştirilmiştir. Nitekim erkek de hanımına karşı öyledir. Bu üstün kılma, erkeğin de yaratılışına fiziksel, zihinsel ve psikolojik yetenekler yerleştirilmesinin dikkate alınmasından kaynaklanmaktadır. Bu yetenekler erkeği para kazanmaya ve iyi kararlar vermeye daha yetkin hale getirir.

Ayetteki "Mallarından harcamaları sebebiyle" [Kur'an; Nisâ: 34] ifadesi de ikinci önemli noktadır. Bu erkeklerin aileye liderlik etme hakkı ve sorumluluğu olması içindir. Harcayan, yorulan, koruyan ve ilgilenen adam; en sonda da kararları alan kişi oluyor. Bu kararların sorumluluğunu taşıyor ve bedelini de ödüyor.

Peki... Adam şayet harcama yapmaz, üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmezse? Kavvamlık elden gitmeye mahkûm olur. Görevlerinin düşmesi akabinde hakları da düşecektir -ki şimdi açıklayacağız- Kavvamlık (yöneticilik) iki şarta bağlıdır:

- 1- Erkeklik ve bununla beraber erkeği kavvamlık için uygun hale getiren üstünlükler.
- 2- Harcama; erkekliğin ve üstünlüklerin gerektirdiği şeyleri yerine getirmek.

Bu, erkeklerin ve kadınların bilmesi gereken çok önemli bir husustur. Kavvamlık sadece erkekliğinizi değildir. Kadınlar X kromozomu taşıırken, sizin Y kromozomu taşımanız değil. Onda östrojen, sizde testosteron hormonu bulunduğu için de değil. Bazı biçare ve ihmalkâr adamlar görevlerini terk edip, kadınlara karşı kavvamlık ve velayet kılıcını kaldırıyorlar! Kavvamlık, kavvamlık görevlerinin yerine getirilmesine bağlıdır.

Maddeci otoritenin süslenmesi ve şerî kavvamlığın çarpıtılması konularını inceledikten sonra gelin ikisini de aynı kefeye koyan terazinin bozukluğunu görelim.

Erkekle kadın eşit olmadığı için kavvamlıktan hoşlanmayan, "Neden kadına da kocasını disipline etmek için vurmasına izin verilmiyor?" veya "İslam'da bir kadının da dört erkekle evlenmesine neden müsaade edilmiyor?" diyen bayan, dikkat edin, eşitliğin mutlak olarak hakkın kriteri olduğu noktasından hareket ediyor. Sanki bu ilkedan hareket ederken hakkında tartışma olmayan bir hakikatten söz ediyor, sonra da İslam'ın hükümlerini bu cetvele göre ölçüyor. Elindeki cetvelin doğru olup olmadığını sormak ise hiç aklına gelmiyor. İslam'da - her şeyin kendisi ile yargılandığı- en yüce değer, Allah-u Teâlâ'ya itaattir. Dinini hak ve adalete dayalı kılan O'dur. Dolayısıyla eşitlik zorunlu değildir. Çünkü eşitlik bazen doğru ve adaletiyen, bazen de zulüm ve haksızlık olabilir.

Aklı başında bir insan, erkekle kadın arasındaki farkı inkâr etmez. Hem fiziksel ve psikolojik yapıda, hem de duygu, kapasite ve yeteneklerde farklar vardır. Bu nedenle, her birinin kendisine uygun hak ve görevleri vardır. Bu çok açık, akla uygun bir meseledir. Kadına erkeğin görevlerini yüklemeye çalışmak veya erkeğin haklarını kadına vermek kadınların doğası ile bir uyumsuzluğa yol açacaktır. Batılı kadın, erkek tarafından haksızlığa uğratıldı. Çünkü onun için hak ve yükümlülükleri adil bir şekilde açıklığa kavuşturan ilahî vahye başvurma imkânı yoktu. Dolayısıyla da Batılı kadın eşitliği seçti. Kendisi için ne hak, ne adalet ne de özgürlük ve eşitlik elde edebildi ve mesele de böylece bitti. Bunları "Kadının Özgürleştirilmesi" bölümünde anlatmıştık. Batılı kadın bir haksızlıktan başka bir haksızlığa geçmiş oldu, çünkü **kadının erkekle eşit olması ona bir haksızlıktır!**

Eşitsizlik örnekleri

İslam'da ve korunmuş vahyinde cinsleri fiziksel, psikolojik ve duygusal yaratılış olarak Allah ayırt etmiştir. Her biri için hak ve adalet temelinde uygun olacak hükümler koymuştur. "Yaratan bilmez mi? O'dur ince yollardan kullarına lütfeden, her şeyden haberdar olan." [Kur'an; Mülk:14] İslam, babaya iyilik yapmakla anneye iyilik yapmayı eş tutmamış, bilakis anneye yapılan iyiliği üstün tutmuştur. Bunu yaparken de hak ve adalete dayanmıştır.

İslam eve, hanıma ve çocuklara harcama sorumluluğunu tamamen erkeğe yüklemişken ve ikisini eşit kılmamışken kadına herhangi bir harcama sorumluluğu yüklememiştir. Zengin bile olsa... Hatta kocasından çok zengin dahi olsa bir harcama görevi yoktur.

İslam kadını korumak için cihadı erkeklere farz kılarken de eşit davranmamış, kadınları erkeği korumakla yükümlü de kılmamıştır.

İslam kadına altın ve ipek kullanma izni verirken de eşit davranmamış, bunları erkeklere haram kılmıştır.

İslam eşlerin ayrılması durumunda çocuğun bakımı hakkını babaya değil anneye verdiğinde de eşit davranmamıştır.

Tüm bu durumlarda İslam, cinsler arasında eşitliği değil hakkı ve adaleti yerine getirmiştir.

Allah'a kulluk etmek demek, ölçüt ve standartları Allah'tan almak demektir. İnsanın ilahlaştırılması ise - en sonunda - hakkın, adaletin, özgürlüğün ve eşitliğin kaybedilmesine neden olur. Bilhassa da kadınlar konusunda açıkladığımız gibi...

Mümin kadın sevgi, saygı ve hürmetle şöyle buyuran Rabbi'nin emrine teslim olur:

"Allah'ın sizi, birbirinizden üstün kıldığı şeyleri hasretle arzu etmeyin. Erkeklerin de kazandıklarından nasipleri var, kadınların da kazandıklarından nasipleri var. Allah'tan lütfunu isteyin; şüphesiz Allah her şeyi bilmektedir." [Kur'an; Nisâ: 32]

Allah'ın erkeklere özgü verdiği şeyleri istemeyin. Onların da kadına özgü verilenleri istemeleri yerinde olmaz. Bilakis hep birlikte Allah'ın adalet ve hikmetine inanın. Bununla birlikte, Allah'ın size verdiği şeyler dairesinde yardım ve lütfunu isteyin. Bakın ondan sonra Allah'ın bağışları nasıl da geliyor! Erkeği ve kadını yaratan Rab, erkek ve kadın için adaletli olanı emreder.

Allah şöyle buyuruyor: "Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. Allah'ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de namuslarını) koruyucudurlar. [Kur'an; Nisâ: 34] Bu ayetin anlamlarından birisi de şudur: Ey kadın, Allah'ın senin erkek üzerindeki hakkını korumasına karşılık sen de erkeğin hakkını koru.

Hangi kadının elindeki terazi bozulduysa onun için kavvamlık; baskı, zorbalık ve hakaret anlamına gelir.

İşleri olması gereken şekilde ele alacak olursak kavvamlığın: bakım, koruma, güvence ve konfor olduğunu, kadının doğası ve içgüdüleri ile uyum sağladığını, Rabbi'nin ona verdiği bir hak olduğunu anlarsınız. Bu kuralı anlayıp elinizdeki teraziyi doğru ayarladığınızda gözünüzü şeriatın semâsına çevirin: Bir çatlak görüyor musunuz? Bir kusur veya noksanlık? Hayır... Vallahi bir kusur göremezsiniz!

Yaratılışı muhkem (sağlam) yapan, şeriatını da muhkem kılmıştır. Bundan sonra gelin konuyla ilgili pek çok defa duyduğumuz soruları cevaplayalım. Şeriatın bilfiil nasıl hak, adalet ve lütuf şeriatı olduğunu görelim.

1. Soru

- Eşler anlaşmazlığa düştüler ve her biri diğerine "Haklarını vermem için bana karşı görevlerini yap" demeye başladıysa ne olacak?

Şunu diyebiliriz: Asıl olan evliliğin, sevgi, merhamet ve samimiyet üzerine kurulu olmasıdır. Eşlerin her birinin üzerine düşeni ve fazlasını, sevgiyle ve gönül rızasıyla yerine ge-

tirmesidir. Bunun aksine evlilik, her iki tarafın yönetim ortaklarıymış gibi bir değerini hesaba çektiği bir muhasebe kurumu değildir. Bir anlaşmazlık olduğunda başvurulacak merci, Allah'ın aralarına koyduğu dostluk ve merhamettir. "Aranıza sevgi ve merhamet koydu." [Kur'an; Rûm: 21] "Benim hakkım" ve "senin görevin" ifadeleri çok kullanıldığında bu, evlilik kurumunun artık uğruna kurulduğu şeyleri yerine getirmediği anlamına gelir. Tüm şirketler adaletle ayakta kalabilir. Evlilik kurumu hariç. Evlilik sadece iyilik ve lütufla ayakta kalır.

2. Soru

- Peki, sözler güzel. Ama herkes kendi pozisyonunun arkasında durmuş ve bir kısır döngüye girmişsek... - Vazifeni sen yap! - Hayır, sen yap! Kimden daha fazla bir şey bekleriz? Kimden af ve müsamaha isteriz?

Deriz ki: Erkeklerden. Allah-u Teâlâ Bakara Suresi'nde şöyle buyuruyor: "Kadınların da erkekler üzerinde hakları vardır. Erkeklerin, kadınlar üzerinde(ki hakları), bir derece fazladır." [Kur'an; Bakara: 228] Müfessirlerin hocası, İmam İbn Cerir et-Taberi'nin sözü ne kadar da güzel. Bu ayetin tefsirinde söylenenleri aktardıktan sonra Taberi -Allah ona rahmet etsin- şöyle diyor:

"Ayetin tevilde söylenen sözlerin en tercih edileni İbn Abbas'ın söylediğidir: 'Allah-u Teâlâ'nın bu ayette bahsettiği derece, erkeğin hanımını, yapması gereken bazı vazifelerinden ötürü bağışlaması, bunları görmezden gelmesi ve hanımına karşı üzerine düşen her şeyi yerine getirmesidir.'" Taberi şöyle devam ediyor: "İbn Abbas'ın şu sözüyle kastettiği mana da budur: 'Kadının üzerindeki tüm haklarımı almak istemem; Çünkü Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor: "Erkeklerin kadınlar üzerinde(ki hakları) bir derece fazladır" [Kur'an; Bakara: 228] Derece; mertebe ve konum, yer anlamına gelir. Sanki şöyle deniliyor: Ey koca, bağışla ve tahammül et, hanımın sana karşı kusurlu davranırsa affet, hatalarını görmezden gel ve sen ona karşı sorumluluğunu yerine getir. Ona: "Bana düşeni yapmam için, sen de sana düşeni yap." deme. Aksine bu dereceyi Allah katında müsamaha, tahammül ve üzerine düşeni yerine getirmekle kazan. Daha sonra Taberi şöyle diyor: "Allah-u Teâlâ'nın bu sözü zahiren haber sigası ile gelmiş olsa da erkekleri, kadınlar üzerinde fazilet derecesine sahip olmaları için iyilik ve faziletle davranmaya çağırmaktadır. Yani, ey adamlar, ayet sizin yalnızca erkek olmanız hasebiyle kadınlara bir derece üstün olduğunuzu söylemiyor. Ya da siz Y, onlar X kromozomu taşıdığı için de değil. Aksine, müsamaha ve anlayış olarak bu ahlakla donanırsanız bir dereceniz olacak. "Ey insanlar, sizi bir erkek ve bir kadından yarattık. Ve birbirinizi tanımanız için sizi halklar ve kabileler yaptık. Allah katında en faziletliniz, en takvalı olanınızdır. Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır." [Kur'an; Hucurat: 13]

Razi'nin de, Taberi'nin sözlerine benzer şekilde "Erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece fazlası vardır" ayetiyle ilgili iki yorumdan birisine dair güzel bir ifadesi vardır. Şimdi bazı kocaların ne yaptığını bir düşünün. Üzerlerine düşeni yerine getirme konusunda son derece

ihmalkâr davranırlarken, kadınlardan “Kavvamlık bana ait, senin üzerinde bir derece fazla hakkım var” sloganı altında haklarını ısrarla istiyorlar. Ayetin anlamını alt üst ediyorlar! Bu dereceye aday olan ve kendisini bu dereceye yükseltmek için çalışan erkeğin aile kurumunu yönetirken, hükmetme ve itaat edilme hakkı vardır. Evlilik kurumu da bu derece üstünlüğü ile yürür. Yine erkek sorumluluklara ve ne kadar zor da olsa kararların sonuçlarına, bu derece farkı ile tahammül eder.

3. Soru

- Tamam, o halde neden aslen erkeğin kavvamlığı (yöneticiliği) diye bir şey var?
- Neden tüm aile kararları ortaklaşa alınmıyor?
- Neden bir kadının görüşü bir erkeğinkiyle aynı ağırlıkta değil?
- İstişareyi mi kastediyorsunuz bu soruyla?
- Yani, kocanızın hayatınızı etkileyecek kararlarda sizinle istişare etmesini ve sonra da kararı onun vermesini mi?
- Hayır, hayır, ortaklaşa olmasını.
- Peki, siz karı-koca olarak nasıl ortaklaşa karar alacaksınız? Yani çift sayı olarak.

Sonuçta mutlaka bir karar vermek, son sözü söylemek gerekecek. Tüm şirketlerde, kurumlarda, okullarda ve üniversitelerde bir baş, bir âmir, bir grup lideri olmalı. Herhangi bir kurumun yönetim kurulu çift sayıdan oluşuyor ise, sayıyı tek sayı yapmak için -zorunlu olarak- bir kişi eklenir. Çünkü sonuçta mutlaka bir şey tercih edilmeli. Kadınlardan bazıları bunu gayet iyi anlıyor. Ama aile kurumuna gelince nasılsa anlamıyorlar! Aksine, kocanın nihai kararı vermesini reddediyorlar ve aileyi yönetmede erkekle kadının eşit olması gerektiğinde ısrar ediyorlar. Tüm kararların ortaklaşa olması gerektiğini söylüyorlar. Hâlbuki bu imkânsız bir varsayım. Kadına göre her zaman her karar üzerinde anlaşmaya varmak gerekiyor. Aksi takdirde bu kocadan ve erkeklikten gelen bir zorbalık anlamı taşıyor. Kavvamlığın kötüye kullanılması anlamına geliyor. Kadının gözünde böyle! Böylece önemsiz nedenlerden dolayı aile çöküyor, fertlerin hayatı zehir oluyor, her şey üzerine bir tartışma çıkıyor. Bu tür tartışmalar sebebiyle düğünden önce kaç çift ayrılmış ve boşanmıştır.

Bu, -bir kez daha söylersek- maddi üretim sağlayan kurumlara saygı duyulurken aile kurumunun hafife alınmasından kaynaklanıyor. Kadın -birçok erkek gibi- İslam'da aile kavramını anlamadığı için aileyi küçümsüyor. Sadece karşı cinse karşı içgüdülerini, babalık, annelik duygularını tatmin etmek için veya sosyal bir “dekor” olduğu için evleniyorlar. "İnsanlar evlendiği için ben de evlendim!" der gibi.

Hâlbuki İslam'da: Aile, Allah'ın emrinin yerine getirilmesi, yeryüzünün imar edilmesi ve düşmanlarına karşı ümmetin gücü olması yönüyle temel yapı taşıdır. Tüm kurumlardan

daha önemlidir. Hanımlara diyoruz ki: Tartışın, fikrinizi ifade edin. Buhari ve Müslim'de yer alan bir hadiste geçtiği üzere; Peygamber'in ﷺ eşleri dünyevi bazı konularda onunla tartışıyor ve görüş ayrılığına düşüyorlardı. Ama özet olarak, kadın katılmıyor olsa bile günah olmadığı sürece kocasının verdiği karara itaat eder.

4. Soru

- Ama bazı erkekler kadınlara kavvam olmayı ya da velayette bulunmayı kötüye kullanıyorlar.

Doğru... "İslam ve Kadına Vurmak" bölümünde söylediğimiz gibi, bu yanlış uygulama, kavvamlığın özünden ya da onu getiren şeriatten değil, onu yanlış uygulayandan kaynaklanmaktadır. Kocanın şerî yollar üzerinden yetkisini zorbaca kullanması yasaktır. Ve hatta doğru İslami yargılamada, şerî otorite tarafından erkek velayet ve yönetme yetkisinden de men edilebilir. Kocanın bu konuda ehliyeti düşse bile, kavvamlık, bir hak ve adalet ilkesi olarak kalır. Şunun da altını çizelim ki ailelerde bu tür meselelerde asıl olan gizlilik, öncesindeki çözümler tükenmeden hemen mahkemeye koşmamaktır. Kavvamlık ve velayet, aileleri taşıyan bir araçtır. İçinde bulunduğunuz aracın sürücüsü aracı kötü kullanmış ve size zarar veren bir kazaya neden olmuşsa ilkesel olarak ulaşım araçlarını kullanmayı kötülemez, "Bu kötü bir sürücü." dersiniz.

5. Soru

Şöyle diyebilirsiniz:

- Eve ben de para harcıyorum, benim de kavvamlık hakkım var mı?

Şöyle cevap verelim: Eve harcamanızla kendinize ait olan bir haktan vazgeçmiş oluyorsunuz. Bu sizin hakkınızdan vazgeçmeniz ve iyiliğinizdir. Lakin kavvamlığı size geçirmez. Kavvamlık, harcamada bulunan erkekler için değişmez bir husustur. Kadın vazgeçer veya iyilik ederse ona ecir vardır. Ancak bu ve kavvamlık hakkı ayrı şeylerdir. "Allah'ın bazınızı bazınıza üstün kıldığı şeyleri hasretle istemeyin." [Kur'an; Nisâ:32]

6. Soru

Şöyle diyebilirsiniz:

-Ben iyilik ve ihsan olsun diye değil, kocam eve harcamada yetersiz kaldığı için harcam yapıyorum.

Şunu söyleyebiliriz: Kavvamlık Kur'an'da iki gerekçeye bağlı olarak açıklanır: "Allah'ın bazısını bazısına üstün kılması ve erkeklerin mallarından harcamaları dolayısıyladır." [Kur'an 4:34] Eğer koca, gücü yetmesine rağmen harcamadan kaçınırsa, kavvamlık görevini ve gerekçesini ihlal etmiş, yönetim; kadının rıza ve kabulüne bağlı hale gelmiş olur.

- Öyle mi?

Biz ise, günah işlediğini ama kavvamlığın onda kaldığını sanıyorduk.

- Hayır. Bu mesele âlimler arasında tartışılan bir mesele değil. Bu konuda hepsi de ittifak halindedir.

- Peki, kadın böyle bir durumda ne yapmalı?

- Şu seçenekleri var:

Kocasının izni olmadan kendisine ve çocuklarına yetecek kadar parasından alabilir. Ya da harcama yapmayı kocasına dayatması için İslami mahkemeye başvurabilir. Veya kendi malından harcayabilir ve harcamaları kocasının zimmetinde borç olarak kalabilir. Yine hâkimin emriyle borç alma hakkı vardır ve bu borç kocasının yükümlülüğünde kalır. Veya kadın, kocasının zimmeti altında kalır, ama kocanın onunla eş ilişkisine girme hakkı olmaz, hatta kocasının evinden ayrılır ve ailesinin evine geçer. Kadını yönetimi, babası veya erkek kardeşine ait olur. Yani, kavvamlık el değiştirir ve böylece kadın sorumluluğunu üstlenecek kişiden yoksun kalmaz.

Son olarak kocasıyla ayrılmayı talep etme hakkı da vardır.

- Hayrola İyad kardeşim, sohbeti fıkıh dersine mi çevirdik?!

Hayır. Bütün bunlar çok önemli bir hususun altını çizmemiz için. Eğer erkek, kavvamlık sorumluluklarını bırakırsa, haklarını kaybetme riskiyle karşı karşıya gelir. Kavvamlık sadece erkek olduğu için değildir. Bu durumda kadın adamın merhametine bırakılarak ona; "Dünyada kocanın zulmüne katlan ki ahirette ecir sahibi olasın" denilemez. Aksine, İslam bu dünyada da ahirette de kadına insafli ve adil davranır.

Peki, ya sigara içen kocalar?

Eşleri ve çocuklarının ihtiyaçları pahasına paralarını sigaraya verenler?

Kavvamlık, hanımı koruma ve zararlı şeylerin ondan def edilmesidir. Peki, evde sigara içerek kadına zarar veren bizzat kocaysa?

Karısının sigara sebebiyle birçok hastalığa yakalanmasına sebep oluyorsa?

Ya hayırseverler yardım etmek üzere bir aileye geldiklerinde, haklı olarak kadın, hayırsevere: "Allah rızası için parayı kocama vermeyin, onunla sigara alacak ve beni ve çocuklarımı böyle bırakacak!" diyorsa? Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor: "Allah'ın geçiminize dayanak kıldığı mallarınızı akli ermezlere vermeyin." [Kur'an; Nisâ: 5] Ayet aslında akli ermeyen çocuklara malları vermemeleri için erkeklere hitap etmektedir. Ama bizim toplumlarımızda bu ayetin kendilerine uygulanması gereken "erkekler" var! Buna rağmen onlar sadece erkekliklerinden dolayı kavvam olduklarını sanıyorlar.

7. Soru

Şöyle diyebilirsiniz:

- Kocam mali veya diğer haklarımı yerine getirmiyor, bana kötü davranıyor. Ne aileme, ne de mahkemeye sığınabiliyorum veya onlara gittim ama bana adaletle davranmadılar. Kocamla yaşamak zorundayım. Ailem fakir veya beni kabul etmeye hazır değil.

Bu durumda size şunu söyleyebiliriz: Unutmayın ki size zulmeden şeriat ya da kavvamlık ilkesi değil. Belki kocanız, aileniz, şeriaten uzak toplum, hâkim, devlet size haksızlık yaptı Ama şeriat sizin sığınağınızdır, kıymetli kız kardeşim, rakibiniz değil. Uğradığınız zulmün sizi, şeriatın galip olması için yardım etmeye, size ve başkalarına karşı haksızlık yapılmasını önlemeye sevk etmesi gerekir. Şeriat sizin düşmanınız değil, sığınağınızdır.

8. Soru

– Peki, bahsettiğimiz nafaka, harcama tam olarak nedir?

Kocayı meşakkate düşürecek bir harcama değildir. "İmkânı geniş olan, nafakayı imkânlarına göre versin; rızkı daralmış bulunan da Allah'ın kendisine verdiği kadarından nafaka ödesin." [Kur'an; Talak: 7] Erkekten lükslere ayak uydurması, materyalizmle rekabet etmesi beklenilip de sonra da "Ya yaparsın ya da kavvamlığını kaybedersin" denilemez. Tam tersine İslam, kapitalist tüketim kültürüyle, onun aileleri yıpratması ve istikrarlarını tehdit etmesiyle savaşmaktadır.

9. Soru

- "Peki ya koca harcama yapmaya güç yetiremiyorsa ne olacak? Müslüman ülkelerdeki ekonomik durumu görüyorsunuz. Birçok erkek işini kaybediyor ya da ticaretleri bozuluyor."

İslam hukukçuları bu konuda ihtilaf etmişlerdir. Ama biz böyle bir durumda kadını, kocasının elinin darlığına sabretmeye, Allah'ın şu sözlerini hatırlamaya teşvik ediyoruz: "Aranızdaki iyiliği/mürüvveti unutmayın." [Kur'an; Bakara: 237] Ancak, en doğrusunu söyleyecek olursak; her iki tarafın da, bu sabrın; kadının bir fazileti olduğunu, buna mecbur olmadığını, onun bir lütfu olduğunu unutmaması gerekir. Kocanın bu vefa ve fazileti takdir etmesi, hanımının bu duruşunu hanesine kaydetmesi, hatalarına karşı daha tahammüllü davranması gerekir. Kadın iyiliğinin takdir edildiğini bilirse, bu fedakârlıktan dolayı gönlü hoş ve rahat olur. Erkeğin elinin darda olması, kadının da psikolojik sıkıntısının kaynağıdır. Çünkü kadın nafakasının temin edilmesi hususunda başkasına dayanma fitratında yaratılmıştır. Parası olsa bile, kendisine harcayan birisinin olmasına duygusal ve psikolojik olarak ihtiyacı vardır. Dolayısıyla kocanın hanımından gördüğü huzursuzluk ve asabîlikleri anlayışla karşılaması gerekir. Erkeğin maddi durumu daraldığında, hanımının da kendisi gibi acı çektiğini bilmesi, ona karşı gönlünü genişletir. Böyle bir durumdaki hanıma şunu da söylemeliyiz: Kocanızın sıkıntısının

nedenlerinden birisi de zalimlerin yolsuzluğu, suçluların Müslümanların paralarını çalmış olmasıdır. Kocanıza yardımcı olun. Ailelerin parçalanması sadece Müslümanların aşağılanmasını, hor görülmesini ve günahkârların despotluğunu artıracaktır. Sizin de, kocanızın da hayatını onlar zorlaştırdı. "Siz yeryüzündekilere merhamet edin ki gökyüzündeki(ler) de size merhamet etsin." (Tirmizi) Kadın böyle bir durumda kocasına iyilikle ve anlayışla davranır, yardım ederse çok büyük bir mükafat kazanacaktır. Buhari'nin rivayet ettiği bir hadiste: Abdullah bin Mesud'un eşi Zeynep, bir kadını Peygamber'e ﷺ "Kocam ve kucağımdaki yetimler için yaptığım harcamalardan dolayı bana bir mükafat var mı?" diye sormak üzere gönderdi. - Kocasını nafakasını temin edemiyordu- Peygamber Efendimiz ﷺ dedi ki: "Evet, onun iki ecir var. Biri akrabalık ecir, biri de sadaka ecir." (Buhari) Kocasına harcadığı için çifte ecir. - Sadaka mı?- Evet, sadaka. Kocasına infakta bulunmuş sayılır, çünkü böyle bir zorunluluğu yok. Buna rağmen ecir iki kat olmuştur.

10. Soru

- Ama kardeşim, her ne kadar bir takım sınırlamalar koymuş olsan da bu sözler bazı kadınları cesaretlendirebilir! - O halde, ne yapmamızı istiyorsunuz?!

İnsanlara şerî hak ve görevlerini öğretme hususunda sessiz mi kalalım? Onları cahil olarak bırakmamız daha mı iyi?

- Kadınlar haklarını bilmiyor, eğer bilirler ve kocalarından talep ederlerse, kocaları bu hakları vermez. O halde bilmelerinin ne gereği var?

- Hayır. İnsanların -kadın olsun erkek olsun- Rableri'nin şeriatinin ne kadar mükemmel olduğunu bilmelerinden daha büyük bir maslahat (fayda) yoktur. Böylece nefisleri, Rableri'nin adalet ve hikmetiyle mutmain olur. Bu, Allah'a ve şeriatına kötü zan besleyerek çocuklarını emziren kadınların içinde bulunduğu aileleri korumaktan daha önemlidir. Şerî otorite bunu kabul ettirdiğinde, herkes adaletle davranacak, kalbi hasta olanlar ve heva-heveslerine uyanlar dışında kimse itiraz etmeyecektir. İnsanlar ne zaman Allah'ın emirlerinden bir şeyi terk ettilerse, Allah onları o şeye muhtaç kılmıştır. Tarafların her biri şeriaten hoşuna gidene almaya, görevini yapması istendiğinde rahatsız olmaya başlamışsa insanları şeriat adına zapt eden münafık ve kibirli buyurganlar gibi olur. "Onlar, aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Peygamber'e çağırıldıklarında, bakarsın ki içlerinden bir kısmı yüz çevirip dönerler. Ama eğer hak kendi lehlerine ise, ona boyun eğip gelirler." [Kur'an; Nûr: 48-49] Bunların Müslümanların başına musallat edilmesi, Müslümanlar arasında âlemlerin Rabbi'nin dinine seçmeci yaklaşımın yayılması ile olmuştur.

11. Soru

- Güzel. Peki, ya kadının doktora diploması varsa ve kocası aslen üniversite bile okumamışsa neden kavvamlık erkekte kalıyor?

Kıymetli kardeşler; her şeyden önce üniversite eğitimi, faydalı ilmin de, düzgün bir düşünmenin de ölçütü değildir. Hatta bazı kadınların kocalarından daha fazla şerî ilme ve hikmete sahip olduklarını farz etsek bile İslam'ın tüm insanlığa uygun olarak getirdiği genel prensipleri aynen kalır. Bununla birlikte bazı erkeklerin psikolojik rahatsızlıklar gibi fiilen uygun kararlar almasına engel olup bu kabiliyetleri zayıflatan kusurları varsa ve kadın bunları örtmeye çalışsa bile hayatını etkilemesine engel olamıyorsa bu durumda ailesinden ve kocasının ailesinden bilge kişilerin ya da İslami yargının müdahalesini isteme hakkı vardır. Kocasının ise hastalığı veya akliselim düşünmemesi onu akıllı ve mükellef olma dairesinden çıkarmadığı sürece aslen hakkı olan kavvamlığı devam eder. Kavvamlığın erkeklere ait olması ile ilgili genel ilke aslı üzere kalır, özel hallerden dolayı bu ilke yara almaz. Yani, kavvamlığın İslam şeriatında erkeklere ait olması ilkesini, istisnai haller denebilir, diyemeyiz.

12. Soru

- Eğer erkek (baba veya eş olarak) üzerine düşeni yerine getiriyor, kadının haklarını ihmal etmiyorsa ama gerekmediği halde onda bir takım keyfi buyruklar görülüyorsa mesela, sebep belirtmeden herhangi bir yere kadının çıkmasını yasaklıyorsa, üstelik bu konuda tartışmayı da reddediyorsa bu yanlış uygulama kadının kocasına itaatsiz davranmasına izin vermez mi?

Kıymetli kardeşlerim... Kocayla her kararın tartışılması ve sık sık çekişmek Müslüman evlerdeki muhabbeti en çok bozan şeylerdendir. Evet, bir kocanın, karısının herhangi bir yere çıkmasına sebep göstermeden izin vermeme hakkı vardır. Hanım da kendisine farz olan şerî ilmi öğrenmeye veya asgari surette sıla-i rahim yapmasına ya da mesela tedavi görmesine engel olmadığı sürece kocasına itaat etmelidir. Ama bunun dışındaki her pozisyonda kocasının açıklama yapması veya ikna etmesi gerekmez. Şayet kocanın bu davranışı haddinden fazla bir seviyeye ulaşmışsa sorun kavvamlıkta değildir. Aksine, bu sorunlar genellikle muhabbet zayıf olduğunda ortaya çıkar. "Onda 'sükûn bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de, O'nun ayetlerindedir." [Kur'an; Rûm:21] Sevgi zayıfsa koca hoşnutsuzluğunu ifade etmede bir araç olarak hanımını sevdiği şeylerden men ediyor olabilir. Kıymetli kız kardeşlerim, böyle bir durumda sizin rolünüz, eşinizi nasıl razı edebileceğinizi düşünmenizdir. Yine kavvamlığın özet olarak sizin için vazgeçilmez olduğunu bilmeniz gerekir. Belki bu kavvamlıkta genel olarak sizin meşru arzularınızla çelişen şeyler olabilir. Ama bu isteklerinizi güzel bir şekilde elde etmeyi deneyebilirsiniz. Ancak bir bütün olarak kavvamlıktan vazgeçmek bir seçenek değildir. Erkekler arasındaki anlaşmazlıklarda kızgın, sinirli, dargın olabilirsiniz. Rakibinize bağırır, kaşlarınızı çatar daha fazla sinirlenmek ve öfkelenmek için size karşılık vermesini beklersiniz ve son darbe gelir! Nedir son darbe? Size: "Her neyse, seni kırdıysam özür dilerim. İyilikten başka bir şey kastetmedim " demesi, sakince seni kendinle baş başa bırakarak çekilmesidir.

Acziyet; gücün son sınırındayken bir anda kendini, kendi nazarında mazlum iken zalime; savaşa hazır biri iken, özür dileyip onu razı etmeye çalışacak birine dönüştürür. Bu erkekler arasında böyle. Peki, ya acziyetinin, en güçlü yanı olduğunu bilen akıllı bir kadın, böyle bir durumda ne yapar? Kocasının elini tutar, sevgisini gösterir, öfke ve gururunu kırar; zayıflığı, sevgisi ve kadınlığıyla onu yatıştırır. Ama erkek hayatın zorlukları ve işinin -ki onunla evini geçindirir- yükleriyle döndüğünde evde kendisiyle her konuda boğuşmak ya da tartışmak isteyen bir rakip görüyor. Böyle bir durumda sevgi yok olur, yerine kin ve nefret gelir. İşte bu kavvamlığın hikâyesi.

Büyük resme bakıldığında kadınlar Peygamber'in ﷺ şu sözünü gayet iyi bir şekilde anlar: "Muhammed'in nefisini elinde tutana yemin olsun ki kadın, kocasının hakkını yerine getirmediği Rabbi'nin hakkını yerine getirmiş olmaz." (Ahmed, İbn Mace) Kadını esirgeyen, barındıran, her şeyine yetmeye çalışan saygınlığını koruyan adam kadından bunu görmeyi hak eder. Bunun ötesinde kadın içgüdüsel ve vicdani olarak erkeğin kavvamlığını ister. İslam şeriatı bağlamına doğru yerleştirildiğinde ürkek birçok nefis huzura kavuşacaktır. Kuşku veren şeyler gurur verici hale gelecektir. Müslüman kadın ağzında bu altın kaşıkla doğduğunu ama değerini bilmediğini anlayacaktır. Çünkü o kavvamlık nimetini kaybeden kadınların sefil hikâyesini bir bütün olarak görmedi. Bu konuları daha önce "Batılı Kadının Özgürleştirilmesi" bölümünde konuşmuştuk.

Allah'ın farz kıldığı şerî kavvamlık Batılı ve gayri müslim Doğulu kadının rüyasıdır. Bu kadın genellikle kocası ya da erkek arkadaşı ile kaldıkları evin masrafını yarı yarıya karşılar, harcamazsa da sokağa atılabilir.

Son olarak...

Yüksek öğrenim çalışmaları için Hollanda'ya giden bir Müslüman kız kardeşimiz bize biriken bir takım şüphelerine dair bir mesaj yazdı. Onunla yazışan arkadaşımın hanımı, kızın İslam'a olan inancını kaybettiğini, Allah sevgisinin yok olduğunu ve bu şekilde aylar geçtiğini söyledi. Sonra, birkaç gün önce, bize uzun bir mesaj gönderdi. "İmanın Hakikatine Yolculuk" ve "Kadın" serilerini ve kardeşim Dr. Abdurrahman Zakir'in "Kendini Anlamak" serisini izledikten sonra Rabbi'ne döndüğünü söylüyordu.

Kardeşin mesajında söylediklerinden birisi de şuydu: "Allah'ı, beni Müslüman yarattığı ve bana beni seven bir aile verdiği için seviyorum. Benim için endişelenen, hayatımın en küçük ayrıntılarını dahi soran bir baba, anne ve kardeşler verdiği için..."

İyad Hocam.. 'Kadın' serisinde söylediğiniz her şeyi kelimesi kelimesine Hollanda'daki son dört ayımda gördüm. Avrupalı kızlarla bir üniversite yurdunda yaşadım ve hayatlarının kara yüzüne hayretle şahit oldum. Müslüman kadınlardaki iffet ve nezihliğin değerini, beni, kıtalar kadar uzaktayken düşünen, destek olan baba, kardeş ve aile nimetinin büyüklüğünü anladım. Avrupalı kızın ise yanında yaşamasına rağmen babası yüzüne bakmıyor, nasıl oldu-

ğunu sormuyor. Vallahi ben Avrupalı kızların durumuna çok üzülüyor ve onlara çok acıyorum. Hollandalı bir arkadaşım vardı, bana hızlıca iş bulmak istediğini, çünkü ailesinin onun evdeki varlığından rahatsız olduklarını söyledi. Başka bir Alman arkadaşım ise erkek arkadaşıyla kavga ettiklerini ve adamın onu evden kovduğunu anlattı. Şimdi ben, iliklerime kadar işlemiş bir feminist iken, artık aralarında saygın ve izzetli bir şekilde yaşadığım, bana karşı sorumluluk duyan bir ailem olmasının kıymetini biliyorum."

Kıymetli kardeşler, bir kızın bir Avrupa ülkesinde tek başına kalmasının hata olduğu gerçeğini bir yana bırakarak alacağımız dersin şu olduğunu söyleyebiliriz: Bu kız kardeş kavramlığın değerini, "Çiçekler ülkesi"nde (Hollanda) onun eksikliğini gördükten sonra anladı. Şeriate karşı daha önce öfke duyan bu kardeş şimdi mektubunu şu soruyla bitiriyor: "Rabbimin ona karşı geldiğim zamanlardaki saygısızlığımı affetmesi için ne yapmalıyım? O'ndan bağışlanma diledim. Kaybolduktan sonra hidayete erdirdiği için O'nun da beni sevdiğini umuyorum. Lakin O'nun benden razı olması için yapabileceğim ne varsa lütfen bana tavsiye edin."

Bu kıymetli kardeşimize diyoruz ki: "De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir." [Kur'an; Zümer: 53] Allah'tan bu kardeşimizin hikâyesinin yayılmasını ve etkisinin de kendisinden Allah'ın razılığına işaret olmasını dileriz. Allah'ım bize imanı sevdire ve onu gönüllerimizde süsle, inkârı, günahları ve isyanı bize çirkin göster. Bizleri doğru yolda gidenlerden eyle. Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun